

ರೆಡಿಮೇಡ್ ಫುಡ್ ತರಿಸಿ ತಿನ್ನುಬಹುದಲ್ಲ, ಆಮೇಲೆ ನಾವೊಂದಿಷ್ಟು ರೆಫ್ಷ್ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹುಡುಗಿಯರು. 'ಕಲ್ಲು ಬಾವಿ ನೀರ್ ಸೇದಲಿಲ್ಲ, ಕಸದ ಮಂಕರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೋಗಿ ತಿಪ್ಪೆಗಾಕಲಿಲ್ಲ ರೆಪ್ಪಂತೆ ರೆಪ್ಪು' ಅಮ್ಮನ ಅಂತರಾಳದ ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ ಸೊಸೆಯರ ಮ್ಯಾಲೆ ಘಾಟಲದ ಕೆಮ್ಮು ಸಲ ಸಲ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ನಾಮಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಕಳಶಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಉಯಿದು ಸೀರೆ ಉಡಿಸುವ, ಅಜ್ಜನ ಕಳಶಕ್ಕೆ ರಾಗಿ ಉಯಿದು ಪಂಚೆ ಟವಲ್ಲು ಸುತ್ತುವ, ತೆಂಗಿನ ಹೊಂಬಾಳೆ ಮುಡಿಸಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಬ್ಯಾಡವಾದ್ದು ಎಡೆಯಿಕ್ಕಿ ಭಯಬಹುತಿಯಿಂದ ಕಡ್ಡಿ ಬೆಳಗಿ ಕಾಯಿಹೊಡೆದು ಧೂಪವಾಕಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು ನೆತ್ತಿಡಾಟಿ ಹಟ್ಟಿಬಯಲಾಚೆ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಉಂಬೋವೊತ್ತಿಗೆ. ಅಮ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡದೇ ಇರೋ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬಳೆ ಸಾಧಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ. ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿನಾ ಪಾಯಸ ಮಾಡಿನಾ ಸಾರು ಕೂಡಿಸಿನಾ ಅನ್ನ ಬಸ್ಸಿದಿದ್ದೀನಾ ಅಂದರೆ ಅವಳ ಬದುಕಿನ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹಬ್ಬದ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವುದೇ ಘನಂದಾರಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬ ಐಸೋಜುಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪ ಅವನ ಬಂದು ಬಳಗದವರ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೇರಿ ಕೇರಿಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಉಂಬಾಕಿಕ್ಕಿಸುವ ಅವನ ಆನಂದವೆಂಬೋದು ಊರಿಗಾಗಿ ಮಿಗಿಲೊವಷ್ಟು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿನು ಮಿನುಗಿ ಮೂತಿ ಮ್ಯಾಲಿನ ಬಿಳಿ ಮೀಸೆಯೆಂಬೋದು ಮತ್ತೆ ಮದನಿಂಗನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅವನ ಹುಟ್ಟಿದೂರೆಂದರೆ ಊರುಮುಂದಿನ ಅರಳಿಕೆಟ್ಟೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತುಕೊಂಬುವ ದೊಡ್ಡೀರಣ್ಣ ಮನಿಂದಲಮ್ಮಯ್ಯೂರಿ, ಮ್ಯಾಗಲಟ್ಟಿವೀರಭದ್ರ, ಗುಡಿಗೌಡನೆಂಬೊ ಸಣ್ಣಾಗಪ್ಪ, ಎಲೆಕೊಯ್ಯೊಚಂದ್ರಣ್ಣ ಇಂತಿಂತವರ ಜೊತೆ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಅನುಭವಗಳ ಜೊತಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ಅರಾಜಕತೆಯನ್ನು, ಜಾತಿಯೆಂಬ ಮೇಲುಕೀಳಿನ ಮೇಲಾಟವನ್ನು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗುತ್ತಿರುವ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಇಲ್ಲ ಅರ್ಪಣತುಂಬಿ ಕೋಡಿ ಬಿದ್ದರೆ (ನೆಲ್ಲ) ಗದ್ದೆಹೊಡೆಯುವವರ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು, ಊಗುಟ್ಟುವವರ ಮುಂದೆ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತುಬೆಳಸಿ. ಊಗುಡದವರ ಮುಂದೆ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಮಸೆಯುವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಅರಳಿ ಮರದೆಲೆಗಳು ಇದ್ದು ಇದ್ದು ಇರಲಾರದೆ ಮೈ ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರೆಲ್ಲರ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂಗೆ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದಮೇಲೆ ಊರು ಊರಂತ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಕಕ್ಕಲಾತಿಯೊಳಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಊರಿಗೊರಡಲು ಮನಸ್ಸಿಗಾಕ್ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ, ಒಂದುದಿನ ಮುಂಚೆಯೆ ಕ್ಷೀರಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬಾದೇನು? ಬೀರುವಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳ ನಡುವಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಇಸ್ತಿ ಉಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಬಾದೇನು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಂಬಲಾರದೆ ತಟ ತಟನೆ ಅವಸರ ಪಡುವುದೇನು? ಯಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಿಟ್ಟುಣ್ಣೊ ಮಾರಾಯ ನಿನ್ನೂರು ಎಲಿಗೂ ಓಡಿ ಹೋಗಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಮ್ಮನ ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ರಬ ರಬನೆ ಉಂಡವನು, ಮೆಚ್ಚಿಸ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾವಗಡವೆಂಬ ಬೋರ್ಡಿರುವ ಕೆಂಪು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದನೆಂದರೆ ಪರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಅವನ ಕಾಲಿನಕೆಳಗೆ ಐತೇನೊ ಎಂಬ ಮೋಹವನ್ನು ನೆಲುಮುತ್ತಿರುವವನು. ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬಸ್ಸಿಡೆವನಿಗೆ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಸುಡಾ ಸುಡಾ ಮುದ್ದಿತಿರುವಿ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಬಸ್ಸಾರೊ, ಬಜ್ಜೆಯೊ, ಸಪ್ಪಸರೊ, ಕೈಗೊಜ್ಜೊ, ಮಾಡಿ ಉಂಬಾಕಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇಂತ ಮನೆದೇವರು ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಡೆದು ಕೊಂಬುವ ನೆಲದ ನೂರಾರು ಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಕುಲೋಸ್ತರುಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದ ಯಜಮಾನಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ಅಪ್ಪಂದಿರು ತಾತಂದಿರುಗಳು ಆ ದೇವರ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜಾತ್ರೆ, ಪೂಜೆ ಫಲಾಹಾರ, ಪಾನಕ, ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕೈಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಬುವ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಎರಡನೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬದುಕು ಬ್ಯಾಸಾಯ ಎಂಬ ಬರಾಟಿಯ ಎದುಸಿರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಗಡ್ಡೆಯೊಂದನ್ನು ತಗೆಸಲು ಮತ್ತು ವಾಸಿಮಾಡಿಸಲು. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತೋರಿಸೀರು ಭೇದಿಸಲಾಗದ ಖಾಯಿಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಅವಧಿ ಇದ್ದಂಗೆಯೆ ತೀರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಂತ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ